

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Jessica Porras Guisado

Žalované: Bankia SA, Sección Sindical de Bankia de CCOO, Sección Sindical de Bankia de UGT, Sección Sindical de Bankia de ACCAM, Sección Sindical de Bankia de SATE, Sección Sindical de Bankia de CSICA, Fondo de Garantía Salarial (Fogasa)

za účasti: Ministerio Fiscal

Výrok rozsudku

1. Článok 10 bod 1 smernice Rady 92/85/EHS z 19. októbra 1992 o zavedení opatrení na podporu zlepšenia bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci tehotných pracovníčok a pracovníčok krátko po pôrode alebo dojčiacich pracovníčok (desiata samostatná smernica v zmysle článku 16 ods. 1 smernice 89/391/EHS) sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá umožňuje prepustenie tehotnej pracovníčky z dôvodu hromadného prepúšťania v zmysle článku 1 bodu 1 písm. a) smernice Rady 98/59/ES z 20. júla 1998 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa hromadného prepúšťania.
2. Článok 10 bod 2 smernice 92/85 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá umožňuje zamestnávateľovi prepustiť tehotnú pracovníčku v rámci postupu hromadného prepúšťania, pričom sa jej uvedú len dôvody tohto hromadného prepúšťania, pokiaľ sú uvedené objektívne kritériá, ktoré boli použité na určenie pracovníkov, ktorí budú prepustení.
3. Článok 10 bod 1 smernice 92/85 sa má vykladať v tom zmysle, že toto ustanovenie bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá v zásade nezakazuje prepustenie tehotnej pracovníčky, pracovníčky krátko po pôrode alebo dojčiacej pracovníčky v rámci preventívnej ochrany, a ktorá v prípade, že je toto prepustenie protiprávne, stanovuje len jeho neplatnosť v rámci reparačnej ochrany.
4. Článok 10 bod 1 smernice 92/85 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá v prípadoch hromadného prepúšťania v zmysle smernice 98/59 nestanovuje v prospech tehotných pracovníčok, pracovníčok krátko po pôrode alebo dojčiacich pracovníčok prednostné právo naďalej pracovať, ani prednostné právo byť preraďenými na iné pracovné miesto, ktoré by sa uplatnilo pred takýmto prepustením, bez toho, aby však bola vylúčená možnosť, že by členské štáty zaručili tehotným pracovníčkam, pracovníčkam krátko po pôrode alebo dojčiacim pracovníčkam vyššiu úroveň ochrany.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 165, 10.5.2016.

Rozsudok Súdneho dvora (piata komora) z 21. februára 2018 – LL/Európsky parlament

(Vec C-326/16 P) ⁽¹⁾

(Odvolanie — Žaloba o neplatnosť — Článok 263 šiesty odsek ZFEÚ — Prípustnosť — Lehota na podanie žaloby — Počítanie lehôt — Bývalý poslanec Európskeho parlamentu — Rozhodnutie týkajúce sa vymáhania príspevku na asistenta poslanca Parlamentu — Vykonávacie pravidlá k štatútu poslancov Parlamentu — Článok 72 — Konanie o sťažnosti v rámci Parlamentu — Oznamenie rozhodnutia spôsobujúceho ujmu — Doporučená poštová zásielka nevyzdvihnutá jej adresátom)

(2018/C 134/05)

Jazyk konania: litovčina

Účastníci konania

Odvolateľ: LL (v zastúpení: J. Petrulionis, advokatas)

Ďalší účastník konania: Európsky parlament (v zastúpení: G. Corstens a S. Toliušis, splnomocnení zástupcovia)

Výrok rozsudku

1. Uznesenie Všeobecného súdu z 19. apríla 2016, LL/Parlament (T-615/15, neverejnené, EU:T:2016:432), sa zrušuje.
2. Vec sa vracia na ďalšie konanie Všeobecnému súdu Európskej únie, aby rozhodol vo veci samej.
3. O trovách konania sa rozhodne neskôr.

(¹) Ú. v. EÚ C 343, 19.9.2016.

Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 22. februára 2018 – Európska komisia/Helénska republika

(Vec C-328/16) (¹)

(Nesplnenie povinnosti členským štátom — Smernica 91/271/EHS — Čistenie komunálnych odpadových vôd — Rozsudok Súdneho dvora o určení nesplnenia povinnosti — Nevykonanie — Článok 260 ods. 2 ZFEÚ — Peňažné sankcie — Paušálna pokuta — Penále)

(2018/C 134/06)

Jazyk konania: gréčtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: G. Zavvos, E. Manhaeve a D. Triantafyllou, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Helénska republika (v zastúpení: E. Skandalou, splnomocnená zástupkyňa)

Výrok rozsudku

1. Helénska republika si tým, že neprijala všetky opatrenia potrebné na vykonanie rozsudku z 24. júna 2004, Komisia/Grécko (C-119/02, neverejnený, EU:C:2004:385), nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 260 ods. 1 ZFEÚ.
2. Pokiaľ bude nesplnenie povinností konštatované v bode 1 výroku pretrvávať aj v okamihu vyhlásenia tohto rozsudku, Helénskej republike sa ukladá povinnosť zaplatiť Európskej komisii penále vo výške 3 276 000 eur za každý polrok, v ktorom došlo k omeškaniu pri vykonaní opatrení potrebných na dosiahnutie súladu s rozsudkom z 24. júna 2004, Komisia/Grécko (C-119/02, neverejnený, EU:C:2004:385), a to odo dňa vyhlásenia tohto rozsudku až do úplného vykonania rozsudku z 24. júna 2004, Komisia/Grécko (C-119/02, neverejnený, EU:C:2004:385), ktorého skutočná výška sa vypočíta na konci každého šesťmesačného obdobia znížením celkovej sumy za každé z týchto období o percentuálny podiel predstavujúci pomer počtu jednotiek populačného koeficientu, ktoré boli na konci posudzovaného obdobia skutočne uvedené do súladu s rozsudkom z 24. júna 2004, Komisia/Grécko (C-119/02, neverejnený, EU:C:2004:385), v regióne Thrasio Pedio k počtu jednotiek populačného koeficientu, ktoré neboli uvedené do súladu s rozsudkom z 24. júna 2004, Komisia/Grécko (C-119/02, neverejnený, EU:C:2004:385), v tomto regióne ku dňu vyhlásenia tohto rozsudku.
3. Helénska republika je povinná zaplatiť Európskej komisii paušálnu pokutu vo výške 5 miliónov eur.
4. Helénska republika je povinná nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 402, 31.10.2016.